

Sygn. akt : VU 215/13

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 10 lipca 2013 roku

Sąd Okręgowy - Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Legnicy

w składzie:

Przewodniczący: SSO Regina Stępień

Protokolant: Ewelina Trzeciak

po rozpoznaniu w dniu 10 lipca 2013 r. w Legnicy

sprawy z wniosku S. C.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L.

o emeryturę

na skutek odwołania S. C.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L.

z dnia 11 stycznia 2013 roku

znak (...)

oddala odwołanie.

Sygn. akt VU 215/13

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 11 stycznia 2013r. w sprawie (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. odmówił wnioskodawcy S. C. prawa do emerytury z tytułu wykonywania pracy w warunkach szczególnych.

W uzasadnieniu decyzji organ rentowy wskazał, że wnioskodawca nie spełnia warunków do uzyskania emerytury w obniżonym wieku emerytalnym. Wprawdzie osiągnął wiek emerytalny, nie jest członkiem otwartego funduszu emerytalnego, zaś na dzień 01 stycznia 1999r. udowodnił ponad 25 letni okres składkowy i nieskładkowy, to jednak nie wykazał żadnego okresu pracy w warunkach szczególnych, o którym mowa § 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 07 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudniony w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze. Do pracy w warunkach szczególnych organ rentowy nie uwzględnił wnioskodawcy okresu zatrudnienia w Zakładach (...) w W. od 01 września 1981r. do 30 czerwca 1992r. oraz od 01 października 1995r. do 31 grudnia 1998r., ponieważ w świadectwach wykonywania pracy w warunkach szczególnych z dnia 01 października 2001r. i z dnia 21 grudnia 2001r. nie określono charakteru pracy ściśle według wykazu, działu i pozycji rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983r. Ponadto w świadectwie pracy z dnia 21 grudnia 2001r. poprawiono datę urodzenia wnioskodawcy.

Od powyższej decyzji odwołanie złożył wnioskodawca S. C. domagając się zaliczenia spornych okresów do pracy w warunkach szczególnych. Dodatkowo, w piśmie procesowym z dnia 14 lutego 2013r. wnioskodawca domagał się

uwzględnienia do pracy w warunkach szczególnych okresu zatrudnienia od 01 maja 1993r. do 30 września 1995r. w Zakładach (...).

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniosł o jego oddalenie, uzasadniając swoje stanowisko jak w zaskarżonej decyzji.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Wnioskodawca S. C., urodzony w dniu (...), na dzień 01 stycznia 1999r. udowodnił 29 lat, 2 miesiące i 16 dni okresów składkowych i nieskładkowych. Na dzień złożenia wniosku o przyznanie emerytury nie był członkiem otwartego funduszu emerytalnego.

/bezsporne/

W okresie od 01 lipca 1980r. do 31 sierpnia 1981r. wnioskodawca był zatrudniony w (...) Zakład (...) w W., gdzie od 01 września 1981r. do 30 czerwca 1992r. pracował przy obróbce cieplnej wyrobów metalowych, na stanowisku hartownika. W spornym okresie wnioskodawca zajmował się m.in. nawęglaniem i hartowaniem żerdzi wiertniczych przeznaczonych na użytek kopalni. Do jego obowiązków należało nagrzewanie detali do wysokiej temperatury w piecach głębinowych, a następnie schładzanie ich powietrzem. W ramach wykonywania pracy hartownika, oprócz pieców hartowniczych wnioskodawca obsługiwał również urządzenia wysokiej częstotliwości.

Z dniem 01 maja 1993r. S. C. podjął zatrudnienie w Zakładzie (...) Sp. z o.o. w W., który powstał w wyniku reorganizacji (...) Zakład (...) w W.. W okresie od 01 maja 1993r. do 30 września 1995r. z uwagi na często występujący brak pracy dla hartowników, S. C. pracował na stanowisku hartownik ślusarz-spawacz. We wskazanym okresie wnioskodawca wraz z dwoma innymi hartownikami obsługiwał 4 piece hartownicze. Zatrudnieni przygotowywali wsad, który nagrzewał się następnie ok. 45 minut do temperatury ok. 850 stopni. Włożenie wsadu do pieca elektrycznego zajmowało ok. 10 minut, natomiast jego wyjęcie ok. 15 minut. Przez 8 godzin pracy wnioskodawca uczestniczył w procesie nagrzewania około ośmiu partii wsadów, które bezpośrednio po wyjęciu należało schłodzić w zbiornikach z olejem cieplowniczym o temperaturze ok. 100-120 stopni. W tym okresie ubezpieczony wykonywał dodatkowo, obok prac hartownika, prace polegające na skręcaniu resorów do wózków kopalnianych produkowanych na potrzeby zakładów górniczych. Resor powstawał ze skręcenia 8 piór na jedną śrubę. Praca wykonywana była na akord, zaś pracownicy dzielili się obowiązkami w ten sposób, że jeden smarował elementy resoru, drugi je skręcał a trzeci hartował powierzchniowo koła resorów, czyli utwardzał je na powierzchni 3 mm przy zastosowaniu prądów indukcyjnych. Skręcanie resorów zajmowało ok. 10-15 minut i odbywało się w czasie, kiedy wyroby metalowe nagrzewały się w piecu. Przeciętnie w ciągu dnia skręcano ok. 30 resorów.

Następnie w okresie od 01 października 1995r. do 20 grudnia 2001r. wnioskodawcy powierzono pracę na stanowisku hartownika w Zakładzie (...) Sp. z o.o. w W.. W tym okresie S. C. wykonywał czynności związane z hartowaniem resorów, przy czym nie zajmował się ich skręcaniem.

Dowód: - zeznania świadka J. S.: 00:12:02-00:27:49;

- zeznania świadka W. Ś.: 00:27:49-00:39:05;

- akta ubezpieczeniowe: świadectwa pracy, k. 8-9; 11-12;

- akta osobowe wnioskodawcy.

W dniu 21 grudnia 2012r. wnioskodawca S. C. złożył wniosek o przyznanie mu prawa do emerytury z tytułu wykonywania pracy w warunkach szczególnych.

/bezsporne/

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie wnioskodawcy S. C. nie zasługiwało na uwzględnienie.

Zgodnie z treścią przepisu art. 184 ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, ubezpieczonym urodzonym po dniu 31 grudnia 1948r. przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku przewidzianego w art. 32 wskazanej ustawy, jeżeli w dniu wejścia w życie ustawy osiągnęli okres zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wymagany w przepisach dotychczasowych do nabycia prawa do emerytury w wieku niższym niż 65 lat - dla mężczyzn oraz okres składkowy i nieskładkowy, o którym mowa w art. 27 tj. 25 lat dla mężczyzn. Emerytura, o której mowa, przysługuje pod warunkiem nieprzystąpienia do otwartego funduszu emerytalnego albo złożenia wniosku o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa.

Zgodnie zaś z dyspozycją art. 32 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, ubezpieczonym urodzonym przed dniem 01 stycznia 1949r., będącym pracownikami, o których mowa w ust. 2-3, zatrudnionymi w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, przysługuje emerytura w wieku niższym niż określony w art. 27 pkt 1.

Wiek emerytalny, o którym mowa we wskazanym artykule, rodzaje prac lub stanowisk oraz warunki, na podstawie których osobom zatrudnionym w szczególnych warunkach przysługuje prawo do emerytury, ustala się na podstawie przepisów dotychczasowych, tj. rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 07 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. z 1983r. Nr 8, poz. 43 z późn. zm.). Z dyspozycji § 4 ust. 1 cytowanego rozporządzenia wynika, że pracownik, który wykonywał prace w szczególnych warunkach, wymienione w wykazie A, nabywa prawo do emerytury, jeżeli spełnia łącznie następujące warunki: osiągnął wiek emerytalny wynoszący 60 lat dla mężczyzn, ma okres zatrudnienia 25 lat, w tym co najmniej 15 lat pracy w szczególnych warunkach. Przy czym, zgodnie z § 2 ust. 1 i 2 rozporządzenia okresami pracy uzasadniającymi prawo do świadczeń na zasadach określonych w rozporządzeniu są okresy, w których praca w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze jest wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku pracy.

Okresy, o których mowa powyżej, stwierdza zakład pracy, na podstawie posiadanej dokumentacji, w świadectwie wykonywania prac w szczególnych warunkach, wystawionym według wzoru stanowiącego załącznik do przepisów wydanych na podstawie § 1 ust. 2 rozporządzenia, lub w świadectwie pracy. Zgodnie z § 22 ust. 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 11 października 2011r. w sprawie postępowania o świadczenia emerytalno – rentowe i zasad wypłaty tych świadczeń istnieje możliwość udowodnienia zeznaniami świadków okresu składkowego, od którego zależy prawo lub wysokość świadczenia w przypadku braku odmiennych regulacji ustawowych w tym przedmieciu. Dowód ten dopuszcza się pod warunkiem złożenia przez zainteresowanego oświadczenia w formie pisemnej lub ustnej do protokołu, że nie może on przedłożyć odpowiedniego dokumentu potwierdzającego ten okres.

Na gruncie niniejszej sprawy okolicznością bezsporną było to, iż wnioskodawca nie jest członkiem OFE, osiągnął wiek uprawniający do przyznania mu prawa do emerytury z tytułu wykonywania pracy w warunkach szczególnych, przy czym na dzień 01 stycznia 1999r. udowodnił wymagane okresy składkowe i nieskładkowe w wymiarze 29 lat, 2 miesiące i 16 dni.

Strony postępowania pozostawały natomiast w sporze co do tego, czy wnioskodawca posiadał staż 15 lat pracy w szczególnych warunkach. Organ rentowy argumentował bowiem, iż ubezpieczony nie wykazał żadnego okresu takiej pracy. S. C. wywodził natomiast, iż pracę w szczególnych warunkach wykonywał w okresie zatrudnienia w Zakładach (...) w W. od 01 września 1981r. do 30 czerwca 1992r. oraz od 01 października 1995r. do 31 grudnia 1998r. i w Zakładach (...) w od 01 maja 1993r. do 30 września 1995r., gdzie pracował jako hartownik.

W ocenie Sądu zaliczeniu do pracy w warunkach szczególnych nie podlegał okres zatrudnienia S. C. w Zakładach (...) od 01 maja 1993r. do 30 września 1995r. Jakkolwiek za wskazany okres wnioskodawca nie legitymował się świadectwem wykonywania pracy w warunkach szczególnych, to jednak z uwagi na treść § 22 ust. 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 11 października 2011r. okoliczności sporne mogły być udawdaniwane zeznaniami świadków.

Przesłuchany w sprawie S. C. wyjaśnił, iż w okresie od 01 maja 1993r. do 30 września 1995r. wraz z dwoma innymi pracownikami obsługiwał 4 piece hartownicze. Do jego obowiązków należało przygotowanie i podgrzanie w piecu wyrobów metalowych do odpowiedniej temperatury, a następnie chłodzenie detali w olejach ciepłowniczych, przy czym z uwagi na czas trwania procesu hartowano ok. 8 partii wsadu dziennie. Sąd miał na uwadze, iż powyższe okoliczności znalazły odzwierciedlenie w zeznaniach J. S. oraz W. Ś., którzy pracowali wraz z wnioskodawcą w Zakładach (...). Zdaniem Sądu praca wykonywana przez wnioskodawcę we wskazanym okresie odpowiadała pracy w warunkach szczególnych, o której mowa w Wykazie A, dziale III poz. 67 stanowiącym załącznik do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. (obsługa pieców grzewczych i obróbka cieplna, transport materiałów na gorąco oraz transport wewnętrzny między stanowiskami pracy w wydziałach, w których wykonywane prace wymienione są w wykazie).

Jak jednak wskazywano na wstępie, tylko okresy wykonywania zatrudnienia w pełnym wymiarze czasu pracy kreują i wypełniają weryfikowalne kryterium uznania pracy o cechach znacznej szkodliwości dla zdrowia lub znacznego stopnia uciążliwości, lub wymagającej wysokiej sprawności psychofizycznej ze względu na bezpieczeństwo własne lub otoczenia. Taki sam warunek odnosi się do wymagania stałego wykonywania takich prac, co oznacza, że krótsze dobowo (nie w pełnym wymiarze obowiązującego czasu pracy na danym stanowisku), a nie stałe świadczenie pracy wyklucza dopuszczalność uznania pracy za świadczoną w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wskutek niespełnienia warunku stałej znacznej szkodliwości dla zdrowia lub stałego znacznego stopnia uciążliwości wykonywanego zatrudnienia. W świetle powyższego należy zauważyć, iż z wyjaśnień wnioskodawcy wynikało, iż w spornym okresie, oprócz pracy związanej z hartowaniem wyrobów metalowych przez znaczną część dnia wykonywał prace, której nie wymieniono w wykazach A i B, stanowiących załączniki do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 07 lutego 1983r. Wnioskodawca, w czasie, gdy w piecu nagrzewał się wsad, wraz z innymi hartownikami pracował przy skręcaniu resorów do wózków kopalnianych. Przeciętnie w ciągu dnia skręcano ok. 30 resorów, przy czym jednorazowo czynność ta zajmowała ok. 10-15 minut.

Sumując należy zauważyć, iż skoro wykonywanie przez wnioskodawcę pracy hartownika w okresie od 01 maja 1993r. do 30 września 1995r. nie miało charakteru stałego, nie podlega on uwzględnieniu przy ustalaniu pracy do emerytury w warunkach szczególnych.

Z uwagi na fakt, iż łączna długość pozostałych rozpatrywanych okresów wynosi 14 lat i miesiąc jest niewystarczająca do przyznania wnioskodawcy prawa do emerytury z tytułu wykonywania pracy w warunkach szczególnych, Sąd pominął rozważania w tym zakresie jako bezprzedmiotowe.

Mając powyższe na uwadze, Sąd na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. oddalił S. C. od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. z dnia 11 stycznia 2013r.